

۲۵ - آداب معاشرت و مصاحبت¹

از حضرت بهاء الله در لوحی است قوله الاعلی: قل ایاکم ان تدخلوا بیت احد الا بعد رضائه و ایاکم ان تفتخروا علی احد من عبادى بما اوتیتم من زخارف الارض سوف یفنى ما ترونه الیوم و یرقى الملك لله الفرد العزیز الحمید .

و قوله تعالى فی الكتاب الاقدس: ایاکم ان تدخلوا بیتاً عند فقدان صاحبه الا بعد اذنه تمسکوا بامعروف فی کل الاحوال و لا تكونن من الغافلین .

و در کلمات مکنونه است قوله جلّ بیانه: مصاحبت ابرار را غنیمت دان و از مرافقت اشرار دست و دل هر دو بردار... با اشرار الفت مگیر و مؤانست مجو که مجالست اشرار نور جان را به نار حسین تبدیل نماید... اگر فیض روح القدس طلبی با احرار مصاحب شو زیرا که ابرار جام باقی از کف ساقی خلد نوشیده اند و قلب مردگان را چون صبح صادق زنده و منیر و روشن نمایند... صحبت اشرار غم بیفزاید و مصاحبت ابرار زنگ دل بزاید من اراد ان یأنس مع الله فلیأنس مع احبائه و من اراد ان یسمع کلمات الله فلیسمع کلمات اصفیائه . و از حضرت عبدالبهاء است قوله الناصح المشفق: آفت انسان الفت با بیخردان و کلفت اهل عرفان است چه معاشرت سرایت نماید .

و قوله المحبوب: هر نفسی مشاهده کنید که ذره حرکت نالایقی دارد و یا رائحه غیر تقدیس از او استشمام میشود البته فوراً احتراز نمائید و تجنب کنید زیرا ضرر امر الله در تقرّب به آن است چه که نفسی پیدا شده اند که اسیر نفس و هوی هستند و نام حق بر زبان میرانند این نفوس در امر الله از سم قاتل بدتر و بسیار احتیاط لازم است .

¹ و در قرآن است قوله تعالى و اذا حُبیتُم بتحیة فحیوا یا حسن منها اوردوها . در قرآن است قوله تعالى . یا ایها الذین آمنوا لا تدخلوا بیوتاً غیر بیوتکم حتی تستأیسوا و تُسلّموا علی اهلها ذلکم خیبر لکم لعلکم تذكرون فان لم تجدوا فیها احداً فلا تدخلوها حتی یؤذن لکم و ان قبل لکم ازجعو فارجعوا هو ازی لکم و الله بما تعملون علیم لیس علیکم جناح ان تدخلوا بیوتاً غیر مسکونۃ فیها متاع لکم و الله یعلم ما تبؤون و ما تکتمون و در قرآن است . قوله یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله و کونوا مع الصادقین و قال النبی صلعم المرء علی دین خلیله فلینظر احدکم من یمال اقربکم منی مجالس یوم القیامة احسنکم اخلاقاً الموطنون اکنافا... فی حدیث عیسی یا روح الله لمن نجالس فقال من یدکر کم الله رؤیته و یرید فی عملکم منطقه و یرغبکم فی الآخرة عمله... و قد ورد فی الحدیث قر من الناس فرارک من الاسد... ایاک و مخالطة السفلة فانه لا یؤول الی خیر... مجالسة الاندال سینت القلوب... من خالط الاندال حقر... ایاک و مصادقة الفاجر فانه یربعک بالثافه . (مجمع البحرین)

در سفرنامه آمریکا در جواب سؤال از چگونگی معاشرت با اشخاص بد عمل قوله المبین: آن نیز دو قسم است قسمی ضررش بخود صاحب عمل راجع است و متعدی نیست البته باید به حکمت شخص بد عمل را آگاه و تربیت نمود مریض است باید او را شفا داد اما قسمی که ضررش ب دیگران میرسد و معاشرت با چنان اشخاص سبب سوء اخلاق میشود درین صورت حشر با آن نفوس جائز نه مگر برای کسانی که بر منع و تربیت قادر و غالب باشند و حتی الامکان سبب تعدیل اخلاق و تحسین اطوار گردند و الا حفظ هیئت اجتماعی از مضرات اعمال آن گونه اشخاص راجع به مرکز عدل و داد است این است که در الواح جمال مبارک هم حکم معاشرت با ادیان و وحدت عالم انسان است و هم منع الفت با اشرار و احتراز از اهل نفی و انکار .

و در سفرنامه اروپا قوله العزیز: اشخاصی هستند که آلودگی آنها بدرجه است که حشر با آنها غیر مفید بلکه مضر است البته از آن گونه نفوس دوری لازم است اما کسانی هستند بد اخلاق و بد رفتار که اصلاح حال آنها ممکن است چندان نباید اجتناب نمود ولی معاشرت با آنها محض بیداری و آگاهی باشد و لکن مردمان بی حوصله بی صبر یا بی گذشت که نیت خیر دارند ولو سلوک ندارند البته نباید آنها را مبعوض دانست زیرا صادق اند نه کاذب امین اند نه خائن .

و نیز از حضرت بهاء الله در لوحی است قوله الاعلی: معاشرت با جمیع احزاب را اذن دادیم مگر نفوسی که رائحه بغضا در امر الله مولی الوری ازیشان بیابند از امثال آن نفوس احتراز لازم امرأ من لدی الله رب العرش العظیم .